Bucureşti 11 August 1973.

Pr. 25/8/73
R. 20/9/73

Dragă Costache,

S-au scurs aproape două săptămâni de când m-am întors în sânul familiei şi abia acum mă învrednicesc să-ţi scriu.

Motivul este că în aceste 10-15 zile m-am simţit foarte prost, la aceasta a contribuit în oarecare măsură şi pierderea unei valize de care te anunţam la telefon.

Acasă sunt toţi sănătoşi.

Pe Shana am găsit-o mai vioaie şi mai activă chiar de cum am lăsat-o la plecare.

Şi acum viu să-ţi dau amănunte de cum s-a întâmplat cu pierderea valizei spre a fi complect edificat.

După cum ştii la Brescia, deşi aveam biletele CIT, nu am putut găsi loc, toate trenurile dela vagoane fiind blocate de călători şi şeful de gară a fost nevoit să oprească trenul făcându-mi loc în vagonul cu poşta, unde erau şi alţi turişti în situaţia mea, în majoritate francezi.

Aici personalul italian s-a comportat foarte civilizat. Mi-a strâns toate bagajele la un loc şi mi-a aranjat chiar un fel de pat pt odihnă, scuzându-se faţă de ceilalţi pasageri, că deşi am bilet de CIT, sunt nevoită să călătoresc în vagonul cu poşta. Faptul că ştiam - un pic - să mă descurc în L. Italiană, îi măgulea şi se arătau plăcut impresionaţi.

Aşa am călătorit liniştită până la Triest.
Înainte de a coborî m-au sfătuit să nu mă mişc din locul unde m-au instalat, precizând că în acest mic compartiment voi putea chiar să dorm până la Belgrad, întrucât toată poşta primită au dirijat-o spre alte compartimente din vagon.
Când s-a făcut însă schimbul de personal cu cel Jugoslav, aceştia au început să vocifereze şi să ne împingă din compartimentul vagonului în spre culoare şi chiar în afara vagonului, motivând că acest vagon şi-a schimbat destinaţia şi că nu mai merge la Belgrad. Eu şi aşa încercam să rămân în vagon căci îmi dădeam seama că chiar dacă e adevărat nu aşi fi putut să merg în alt vagon din tren cu atâtea bagaje câte aveam.
Am simţit că asta era numai un motiv să descongestioneze vagonul de poştă.
În timpul acestei busculade alţi pasageri care nu au găsit loc în tren au năpădit în vagonul cu poşta, cu forţa, şi astfel s-a produs un vacarm de nu ştiai pe ce lume te găseşti. Eu mi-am strâns bagajele înainte ca trenul să pornească şi am reclamat imediat lipsa unui geamantan ✗ Trecând lumea care a rămas în vagon în tăcere mi-am dat seama că lipseşte, un tip suspect, de care mă tot fereeam, dar trebuia să cobor din tren să închei proces-verbal şi să amân plecarea cu trenul următor, de a doua zi, ceace era f. greu de făcut, căci aşa obosită cum eram şi singură nu puteam să fac aşa ceva, şi astfel am hotărât să continui călătoria, mai

departe, de frică să nu pierd și alte bagaje.

Așa că îți dai seama în ce stare de spirit mi-am continuat călătoria _ în permanentă stare de veghe.

Când am ajuns la Belgrad, și a trebuit să-mi transport bagajele la altă gară, de unde pleca trenul spre Țară, am avut mari neplăceri cu marea pomăneală ce se practică în această țară. Noroc că ai fost prevăzător și am avut destul - atât cât mi-a trebuit - ca să nu rămân pe drumuri. La un moment dat șoferul m-a amenințat că îmi dă jos bagajele din mașină dacă nu-i mai dau încă doi dolari, ceeace m-am și executat.

In sfârșit m-am văzut ajunsă la gară de unde trebuia să iau trenul spre Țară.

Aci, cu bani românești, mi-am luat și tichet cu loc la cl. I și fiindcă trenul se forma direct pt. Țară, m-am instalat în liniște.

După ce am trecut pe teritoriul românesc m-am relaxat și am călătorit liniștită și în siguranță până la București, unde la gară m-a așteptat, cu multă bucurie, întreaga familie.

Aceasta este odiseea întoarcerii mele în țară - prin Jugoslavia - după ce am făcut o călătorie atât de frumoasă în Grecia și Italia.

*

In altă ordine de idei, vreau să-ți comunic că ai casei i-a impresionat foarte neplăcut atitudinea ta cu Teta Basnă.

Nu se așteptau la o astfel de ținută, știindu-te și considerându-te mult mai sensibil.

Nu la ții așteptat. Ea săraca s-a stins, când nu mai avea pe nimeni!

Costache, dacă nu te superi, trimite-mi, te rog, fotografia unde sunt Vai Virginia și soțul ei. (fotografiile)

Mi-ar face mare plăcere s-o am aici pt.că nu pot să uit cât de drăguț s-a comportat cu mine în timpul șederii mele la Veria. În toate împrejurările a fost atât de săritoare! Nu precupețea nimic. Pot spune că a întrecut orice așteptare. S-a purtat cu mine mai mult decât o soră.

Am convingerea că fotografiile au rămas pe la tine. Te rog, caută bine pe birou și după ușe, unde erau teancurile de reviste și jurnale, întrucât eu nu-mi amintesc să le fi pus în valiza care am pierdut-o.

Salutări dela toți
Fănica

P.S. Știu că nu-ți va face plăcere să citești aceste rânduri "seci", așa cum scrie ea. Dar ce să fac, așa sunt eu.

Alte "surori" mai dotate îți vor scrie rânduri "care să-ți meargă direct la inimă".

Ilem

Te rog completează alăturata carte poștală cu adresa doamnelor simpatice, cărora le-ai uitat numele și transmite-le salutările mele.

Ilem